

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
38	Akkoordenleer	Chord voicings en akkoorden-samenklank - Deel 14

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de GuitarJan.com nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website GuitarJan.com je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Chord voicings en akkoorden-samenklank - deel 14

In deze “Deep Dive” uitgave kijken we nogmaals naar de akkoordenstijl en *voicings* van Paul McCartney, nadat we de afgelopen uitgaven hetzelfde van een ander lid van The Beatles hebben gedaan, namelijk John Lennon. Deze “Deep Dive” laat zien hoe Paul McCartney *moving basslines* creëerde, wat een stap-voor-stap voortbewegende sequentie van basnoten op een gitaar is. We kijken ook naar zijn gebruik van *slash chords*, en verminderde akkoorden. Alle Beatles bandleden zijn geboren in de jaren 40 van de vorige eeuw, en zijn opgegroeid met de destijds populaire muziek, en dat was jazz. Dit geldt specifiek voor Paul McCartney, zijn vader was de leider van een jazz band. Het is derhalve geen verrassing dat jazz-geassocieerde klanken een belangrijk deel van McCartney’s muzikale DNA waren, en dat kwam meer en meer tot uiting, naarmate zowel hij als The Beatles zich ontwikkelden. Als de bassist van The Beatles, was McCartney zich terdege bewust van baslijnen die stap-voor-stap over de gitaarhals bewogen, terwijl de onderliggende harmonie van de akkoorden relatief statisch bleef. Hij begreep het principe van de *slash chords* ook heel erg goed, waarbij de basnoot een andere noot is dan de grondnoot (*root note*).

1

G/D

X X O

D D G B

1 5 1 3

D

X X O

D D F# A

1 1 3 5

G

O O O

G B D G B G

1 3 5 1 3 1

C

X O

C E G C G

1 3 5 1 5

Voorbeeld 1 is bedoeld als een levendig akoestisch intro. Zie de hoge posities van de eerste twee akkoorden en het open D-snaar orgelpunt (*pedal point*) in de lage noten van de akkoorden. Speel eerst de basnoot voordat je de rest van het akkoord aanslaat, en speel dan heen en weer tussen het G en het C akkoord, waarbij je je pink op de G noot van de (hoge) E-snaar laat staan. Wat minder *songwriter*-goden dan Paul McCartney zouden er tevreden mee zijn om de progressie op dezelfde manier te vervolgen, maar als je het echte McCartney gevoel in de progressie wilt brengen, verzin dan een couplet waarbij je ook van een A mineur, E mineur en D majeure akkoord gebruik maakt.

②

F
X X
T 1
2
3
F F A C
1 1 3 5

B^bm7
X X
6TH 2 3 3 3
B^b A^b D^b F
1 7 3 5

E^b
X X
6TH 1 3 3 3
E^b B^b E^b G
1 5 1 3

D⁰7
X X
4TH 1 2 3 4
D A^b B F
1 5 7 3

C
X X
1 2 3 4
C G C E
1 5 1 3

B^bm7
X X
1 1 2
3
B^b F A^b D^b
1 5 7 3

De kleurrijke en tamelijk onvoorspelbare progressie in voorbeeld 2 bevat twee verschillende posities van het B^b mineur septiem akkoord, en er is een verminderd D septiem akkoord in de progressie opgenomen. Je kunt deze progressie met *fingerpicking* spelen, waarbij de basnoot eerst speelt, en de rest van het akkoord in arpeggio-stijl. De progressie kun je eindigen op C majeur, nadat je het B^bm7 akkoord hebt gespeeld. Hoewel de progressie geen echte jazz-klank heeft, zitten er onmiskenbaar *jazzy* elementen in. Afhankelijk van de manier waarop je de laatste akkoorden speelt, kun je er een zes-, zeven- of acht maten frase van maken. Onze inspiratie is gebaseerd op een zes-maten progressie.

We hebben in voorbeeld 3 vier maten van een akoestische gitaar progressie, opgebouwd rondom de eerste drie akkoorden door óf de D mineur te spelen, óf het A majeur akkoord, voor twee maten. Daarna ga je verder met het B majeur akkoord en bouwt een typische, Beatles-achtige climax op, door het E septiem akkoord te spelen. Het is ook een bijzondere progressie doordat er mineur en majeur versies voorkomen van het II^{de} akkoord in A majeur (en dat is B mineur en B majeur). Onze inspiratie is een *middle eight* frase, een sectie van een muziekstuk dat ergens midden in een muziekstuk wordt geplaatst, en in totaal acht maten kent.

3

Bm
X X
7TH 1 1 1
3 4
B F# B D F# B
1 5 1 3 5 1

Dm
X X
5TH 1 1
2 3 4
D A D F A
1 5 1 3 5

A
5TH 1 1
2 3 4
A E A C# E A
1 5 1 3 5 1

B
X X
7TH 1 1
2 3 4
B F# B D# F# B
1 5 1 3 5 1

E7
X X
5TH 1
2 3 4
E G# D E
1 3 7 1

In voorbeeld 4 beginnen we op een B majeur akkoord, gevolgd door een baslijn die een dalende beweging over de B majeur toonladder maakt, totdat we bij de E majeur en A majeur akkoorden zijn aanbeland. Beëindig de progressie met een paar maten met het B majeur akkoord. McCartney had vaak dit soort baslijn ideeën, maar het werkt ook prima op een 6-snarige normale gitaar, in plaats van een 4-snarige basgitaar. Probeer de progressie met een plectrum of in *fingerstyle* te spelen, en begin iedere maat met het separaat spelen van de basnoot. Als je het bij het B/F# barré akkoord erg lastig vindt om de barré met de ringvinger te maken, kun je natuurlijk ook je wijsvinger, middelvinger én ringvinger gebruiken, om de noten te positioneren.

4

B
X X
1 3 3 3
B F# B D#
1 5 1 3

B/A#
X X
4TH 1 1 1
3
A# F# B D#
7 5 1 3

B/G#
X X
4TH 2 1 1 1
G# F# B D#
6 5 1 3

B/F#
X
1 3 3 3
F# F# B D#
5 5 1 3

